

Ascaris Lumbricoides

Syksy 2019

SUOLET

Suomalaiset eläinlääketieteen opiskelijat Tartossa ry

Hallitus ja toimikunnat

Puheenjohtaja

Elma Reinikka

puheenjohtaja@suolet.fi

Varapuheenjohtaja

Johanna Isoranta

varapuheenjohtaja@suolet.fi

Sihteeri

Meeri Karvonen

sihteeri@suolet.fi

Rahastonhoitaja

Aino Uusitalo

rahastonhoitaja@suolet.fi

Jäsenvastaava

Patrik Lehtinen

jasenvastaava@suolet.fi

Tapahtumavastaava

Olli Heino

tapahtumavastaava@suolet.fi

Pr-vastaava

Salli Jortikka

prv@suolet.fi

Koiratoimikunta

Evie Rekola

koiraharrastetoimikunta@suolet.fi

Juhlatoimikunta

Heidi Granholm

juhlatoimikunta@suolet.fi

IT-toimikunta

Eveliina Piironen

it@suolet.fi

Vaatetoimikunta

Oona von Bagh

tekstiilit@suolet.fi

Vapaa-ajan toimikunta

Claudia Casagrande

liikuntatoimikunta@suolet.fi

Lehtitoimikunta

Kaisa Savolainen

mskaisasavolainen@gmail.com

Huonevastaava

Päivi Lauronen

huonevastaava@suolet.fi

Tutorvastaava

Hanna Salmela

tutorvastaava@suolet.fi

Sisällysluettelo

Päätoimittajalta.....	3
Puheenjohtajalta.....	4
Suosikki/inhokkikurssit.....	6
Eläinlääketieteen opiskelua Latviassa.....	8
Kehitysyhteistyötä Ugandassa.....	11
Match Show-.....	14
Koirahierontaa... mitä, miksi ja milloin?.....	16
Uudet fuksit esittäytyy.....	20
Harjoittelussa Espanjan Valenciassa.....	25
Maatilaharjoittelu Islannissa.....	28
Hoitajapäivät.....	30
Eläinlääketieteen opiskelua Liettuassa.....	32
Suolinkaiset harrastaa.....	33
Rento kesä Italiassa.....	34

Päätoimittajalta

Mihin tämä syksy taas katosi?? Nelosen syksy on ollut erittäin työntäyteinen, mutta myös aivan ihana kun ollaan vihdoinkin päästy kiinni klinisiin aineisiin. Tenttejä toki voisi olla hieman vähemmän, jos edes pari viikkoa olisi välillä ilman tenttistressiä? Myös koulun klinikka on vihdoinkin tullut kunnolla tutuksi kun öövalvet ovat alkaneet. Omat öövalvet ovat tähän asti sattuneet olemaan melko hiljaisia ja nukkumaankin on ehtinyt, mutta keväällä jatkuu.

Anestesiologiassa ollaan opeteltu potilaan nukuttamista ja kivunhallintaa, pieneläinten sisätaudeissa taas on perehdytty kardiologiaan ja ruuansulatuskanavan sairauksiin. Myös märehitjöiden sairaudet ja niiden hoitokeinot ovat tulleet kovin tutuksi. Radiologiassa on päästy harjoittelemaan ultraamista ja pääsinpä ultraamaan myös oman kissani ja pienet vauvat sen mahasta! Gynekologiassa on keskitytty pieneläimiin ja lehmiin. Kirurgiassa ollaan päästy leikkaamaan ja kävipä meidän kirurgian praksan aikana akreditoitityhmäkin pyörimässä klinikalla! Onneksi akreditointi meni läpi, joten valmistumme jatkossakin EAEVEN akreditoimasta koulutusohjelmasta!

Oman syksyni vielä entistä kiireisemmäksi on tehnyt se, että olen tehnyt viikonloppuisin hoitajavuoroja myös Helsingin yliopistollisella pieneläinsairaalalla. On ollut mielenkiintoista seurata miten käytännöt vaihtelevat oman koulun ja Helsingin välillä, saatikka opetussairaaloiden ja pienten yksityisten klinikkojen välillä joista aikaisemmat hoitajakokemukseni ovat olleet! Aluksi toki aina uudessa paikassa kestää aikansa että oppii talon tavoille, mutta pidän itse tätä suurena hyötynä kun pääsee opiskeluaikana näkemään paljon erilaisia mutta monesti yhtä toimivia menetelmiä ja tutustuu uusiin ihmisiin!

Mukavaa joulun odotusta ja uutta vuotta kaikille!

Kaisa

Ascaris Lumbricoides on Suolet ry:n jäsenlehti, joka ilmestyy joului- ja toukokuussa. Seuraavan lehden deadline on huhtikuussa.

*Materiaali:
teksti .doc tai .docx -muodossa
kuvat erillään .jpg tai .png muodossa*

Kannen kuva Kaisa Savolainen

Puheenjohtajalta

Niin se syyslukukausi taas vierähti ja jouluvaloja alkaa jo näkymään Tarton katukuvassa. Joulutunnelmissa pusketaan vielä viimeisetkin tentit ja toki vielä nautitaan glögiä Suolten pikkujouluissa.

Kun tentit ovat painaneet tai olen kokenut paineita ainejärjestön vetämisessä, muistelen usein elämäni yhtä kaikkein onnellisinta päivää. En muista toista niin voimakasta onnellisuuden tunnetta, kuin sinä päivänä, kun vietimme oman vuosikurssini fuksiaisia. Olin saanut unelmieni opiskelupaikan ihmisten kanssa, jotka jakavat samoja kiinnostuksen kohteita ja ajatuksia tulevaisuudesta. Tunsin suurta yhteenkuuluvuutta minua ympäröiviin ihmisiin. Nauroin niin paljon, että poskilihakset olivat kipeinä vielä seuraavanakin päivänä ja sain myös muut nauramaan omilla hupsuilla vitseilläni. Olen kiittollinen omalle vuosikurssilleni niin ikimuistoisesta päivästä, kuin myös kaikille vanhemmille opiskelijoille upeasta vastaanotosta ja ystävyvyydestä.

Tätä omaa onnellisuuttani mielessä pitäen, olen pyrkinyt kahden puheenjohtajuuskauden aikana tuomaan sitä osaksi ainejärjestöämme. Uskon syvästi siihen, että yhteinen tekeminen tuo onnellisuutta ja luo sellaisia siteitä, jotka auttavat myöhemmin elämässä.

Omalta osaltani rooli Suolet ry:n puheenjohtajan alkaa lähenee loppua. On ollut ilo ja kunnia edustaa ainejärjestöämme jo kahden vuoden ajan. Ainejärjestömme on minulle rakas ja haluan kiittää kaikkia jäseniämme näistä vuosista. Muistakaa nauttia opiskelijaelämästä, yhteisestä ajasta, nauramaan tenttimokille ja elämään täysillä. Loppujen lopuksi, muistot opiskelijavuosista syntyvät vain oppikirjojen ulkopuolella. Vaalikaa aikaanne Tartossa ja pitäkää kollegoista hyvää huolta. Tartosta lähdetään jonain päivänä, mutta tarttolaisuus ei koskaan lähde meistä!

<3 puhis

Eläinlääkärilehti ja Suolet -yhteistyö

Suomen Eläinlääkäriliitto julkaisee Eläinlääkärilehteä, joka ilmestyy jäsenetuna yhdeksän kertaa vuodessa kaikille Eläinlääkäriliittoon kuuluville. Lehdessä julkaistaan tieteellisten artikkelien lisäksi monipuolisesti eläinlääkärin ammattiin liittyviä aiheita niin sanottuina muina artikkeleina ja lehden muilla palstoilla. Myös opiskelijat voivat tarjota lehteen lukijoita kiinnostavia juttuja esimerkiksi kandidaatin kokemuksista ”Työn ääressä” tai muulle sopivalle palstalle. Eläinlääkärilehdessä 2/2019 viidennen vuosikurssin Tuuli Laukkanen kertoo harjoittelustaan Belgiassa.

Kirjoittajan ohjeet ovat Eläinlääkäriliiton verkkosivuilla Eläinlääkärilehden kohdalla. Toimitus editoi ja käy aineiston läpi sekä auttaa tarvittaessa jutun muokkaamisessa. Toimitus kuulee myös mielellään palautetta, ideoita ja juttuehdotuksia opiskelijoilta. Voit lähettää terveiset Eläinlääkärilehteen suoraan toimitukseen toimitus@sell.fi tai toimituksen opiskelijajäsenen kautta katri.ojalehto@helsinki.fi

Katri Ojalehto

Neljännän vuosikurssin opiskelija (Helsingistä) ja Eläinlääkärilehden toimitusneuvoston varajäsen

ELÄINLÄÄKÄRI

SUOMEN ELÄINLÄÄKÄRILEHTI
FINSK VETERINÄRTIDSKRIFT

Suolinkainen SELL:n valtuustoon!

Eläinlääkäriliiton valtuuskunnan vaalit järjestettiin syksyllä 2019 ja vaaleissa oli tällä kertaa ehdolla myös opiskelijajäsen Tartosta. 11.11.2019 vahvistetun tuloksen mukaan opiskelijamme Heidi Granholm on valittu valtuuskunnan toiseksi opiskelijajäseneksi opiskelijoiden äänikuningattarena! Suuret onnittelut Heidille ja mukavaa 3-vuotista valtuustokautta!

Suosikki/inhokkikurssit

Keväällä pahimman tenttikauden keskellä kyseltiin Suolinkaisten suosikki ja inhokkikursseja. Vastauksia tuli 33 kpl kaikilta vuosikursseilta. Puolikkaat äänet tulevat vastauksista joissa on annettu kaksi kurssia.

1. vuosikurssi - 7 vastausta

Ensimmäisen vuosikurssin suosikkikurssi oli selkästi anatomia saaden 6/7 äänestä. Yksi ääni meni fysiologialle. "Ykkösellä on paljon "täytekursseja" mutta anatomia kiehtoo mielenkiintoisuudellaan. Biochem on yksi mysteerien pesiytymä, Karuksen sielunelämästä ei ota aina selvää.." "Kemia kiinnostavaa, mutta luennot puuduttavia. Labrat sentään kivoja!"

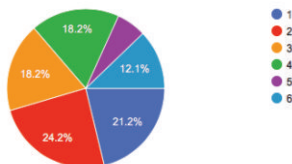
Ensimmäisen vuoden inhokkikurssin sijaan sai hajontaa. "Voittajaksi" kolmella äänellä tuli Informatics and Biometry. Biokemia sai 1,5 ääntä, Orron pitämä evidence based veterinary medicine sai yhden ja fysiologia yhden. (samalta vastaajalta jonka mielestä fysiologia oli myös suosikkikurssi). Myös biologiat saivat puolikkaan äänen. "Fysiologia, koska se on ajoittain ja yleensä vähän turhan monimutkaista ja aivoja kuluttavaa"

2. vuosikurssi - 8 vastausta

Kakkosvuoden suosikkikurssi oli Immunologia 4,5/8 äänellä. Myös patologia sai kaksi ääntä ja anatomia

Vuosikurssi

33 responses

1,5 ääntä.

Inhokkikurssi puolestaan oli epidemiologia 5,5 äänellä. Muita inhokkeja oli Agricultural economics ja toksikologia yksillä äänillä ja virologia puolikkaalla äänellä.

"Ei ollut helppo valita kirkasta suosikkikurssia kakkosen keväästä, kaikki aika tappavia. Patofyysassa kuitenkin ehkä mielekkäin sisältö, vaikkei kurssirakenne ollut toimivin. Epidemiologiassa ne kiinnostavuuden rippeetkin katoavat inhottavan epäselvien materiaalien ja hankalasti lähestyttävän opettajan myötä. Aiheena kiinnostava kevään virologia on onnistuttu tiivistämään yhdeksi surkeimmista kursseista, mille olen osallistunut." "Koko kakkonen puuduttava, huhut tästä vuodesta eivät ole vain pelote vaan tosiasioita."

"Onneksi kakkonen on ohi;)"

3. vuosikurssi - 6 vastausta

Kolmosen suosikkeja olivat kliiniset kurssit: hevosten kliininen diagnostiikka 2,3 ääntä, keinosiemennys ja lisääntyminen 1,8 ääntä ja tuotantoeläinten kliininen diagnostiikka 1,8 ääntä.

Selkä vuoden inhokki oli kanakurssi, joka sai 5/6 äänestä! Viimeisen äänen sai farmakologia.

"Suosikeiksi pääsivät kurssit jotka oli mielestäni järjestetty hyvin ja opettajat olivat loistavia. Inhokkikurssi oli pääasiassa itseopiskelua ja typeriä ryhmitöitä ja opiskeltava alue aivan liian laaja opintopistemäärään nähden."

"Heppa kurssi oli mielenkiintoinen ja siellä pääsi tekemään paljonkin. Myös suullinen koe siinä oli hyvin järjestetty."

4. vuosikurssi - 6 vastausta

Nelosvuoden suosikkikursseissa oli paljon hajontaa. Äänet jakautuivat seuraavasti: pieneläinten kliininen diagnostiikka 2,5, märehtijöiden kliininen lääketiede 1, ophtalmology 1, dermatologia 1 ja gynekologia 0,5. Inhokkikurssissa oltiin hieman yksimielisempiä: kalakurssi 2,5 ja gynekologia 2,5, ja possukurssi 1.

"Huoh..."

5. vuosikurssi - 2 vastausta

Viidenneltä vuodelta tuli vain kaksi vastausta ja kurssijakaan ei ihan hirveästi ole kun koulua on vain syyslukukaudella. Kevätlukukaudella kaikki ovat kuka missäkin harjoitteluja tekemässä, niin se varmasti vähensi myös vastausten määriä. Molempien vastaajien suosikkikurssi oli maitokurssi ja inhokkikursseja oli lihakurssi ja eksoottisten eläinten kurssi.

"Maitokurssi oli tehty niin hemmetin hyvin. Lihakurssilta ei oppinut mitään."

6. vuosikurssi - 4 vastausta

Kutoksetkin olivat jo kaikki kuka missäkin töissä, niin vastauksia ei tullut kovin paljoa ja kaikilla oli eri suosikkikurssi viimeiseltä vuodelta: Small Animal internal Medicine 1, lampaiden terveydenhuolto 1, harjoittelut 1 ja kardiologia 1.

Inhokkikurssitkin vaihtelivat: sikojen terveydenhuolto 1, course paper 1 ja dermatologia. Yhdellä ei ollut inhokkikurssia lainkaan.

"Mukava vuosi eikä ole valittamista"
 "Koska koulu alkaa olla fnito, niin muistellaan koko historiaa: koko 6 vuoden suosikkikurssi oli itselleni nelosen lehmäkurssi, sekä kirran kurssi. Inhokkeja kuuden vuoden aikana olivat Lillenbergin ekan vuoden kurssit sekä biokemia."
 "kaikkinensa kurssit pettymys tälle vuodelle, harjoitteluista oppi parhaiten koko 6 vuoden rupeamasta"
 "Esitelmää, esitelmää, esitelmää..."

Teksti & kuvat Kaisa Savolainen

Eläinlääketieteen opiskelua Latviassa

Miten päädyin hakemaan Latvian eläinlääketieteelliseen?

Eläinlääkäriksi opiskelu oli haaveena pikkutyöstä asti, niin kuin monella taitaa olla. Lukiossa kuitenkin sosiaalinen elämä meni opiskelun edelle, jonka seurauksena kemia ja fysiikka jäi opiskelematta kunnolla ja Helsingin pääsykoe oletettavasti oli todella vaikea. Opiskelin kuitenkin lukion jälkeen monta vuotta valmennuskurssilla kemiaa, fysiikkaa ja biologiaa, mutta koska töitä oli myös tehtävä, en pystynyt panostamaan hakemiseen kaikkea vapaa-aikaani. Kolmannen hakukerran jälkeen päätin, että en aio tuhlaa enää vuosia Helsingin eläinlääketieteelliseen hakemiseen. Hain Tarttoon eläinlääketieteelliseen, mutta valitettavasti jäin jonoon siltä varalta että joku peruisi. Kun ”ette tulleet valituksi”-ilmoitus saapui kesän lopussa, alkoi epätoivo jo iskeä. Laitoin viestiä tutulle, joka opiskeli Latviassa eläinlääketiedettä ja hän vastasi että mun kannattaa hakea Latviaan, sinne on helpompi päästä koska koulu on vielä niin

tuntematon, joten tunkua ei ainakaan ole.

Hetken Latvian maatalousyliopiston nettisivuja tutkien, huomasin että hakuaika kouluun on vielä käynnissä ja laitoin samana päivänä sähköpostia koululle. Alle viikon päästä olin jo sisällä koulussa, se oli aika epätodellinen olo niin monen vuoden hakemisen jälkeen.

Miten kouluun haettiin?

Koululle lähetettiin sähköpostilla alkuperäiset koulutodistukset ja viralliset käännökset englanniksi, kopio passista ja todistus englanninkielen osaamisesta. Jos ei ollut ns. virallista englanninkielen pätevyyden todistusta, koulu järjesti skypen kautta englanninkielisen haastattelun. Hakemusmaksu oli 160e ja siitä piti myös laittaa kuitti sähköpostilla.

Kun paperit oli lähetetty, sähköpostilla sovittiin päivä ja kellon aika haastattelulle, sekä pääsykokeelle (joka myös tehtiin netin välityksellä). Haastattelu oli todella helppo, ”small talk” kysymyksiä säästä ja parhaita puolita kotimaasta jne.

Pääsykokeeseen lähetettiin skypen kautta linkki, joka oli e-studies:ssa (vähän kuin moodle tms.) ja skype yhteys pysyi koko ajan sen kokeen tekemisen ajan. Koe oli monivalintakoe, lukion biologian ja kemian kysymyksiä englanniksi. Aika helppo, varsinkin jos oli lukenut Suomen pääsykokeeseen ja jos termit tiesi englanniksi. Kokeessa oli parikymmentä kysymystä ja aikaa oli jotain 20 minuuttia. Läpi pääsi jos oli yli 70% kysymyksistä oikein ja tuloksen sai kuulla heti. Eli sai heti tietää pääsikö kouluun sisään vai ei.

Paljon opiskelu maksaa?

Opiskelu maksaa 5500€ per lukuvuosi, kaikki materiaalit saa opettajilta ja kirjastosta löytyy kirjoja jos niitä tarvitsee, joten opiskelumateriaaleihin ei paljon rahaa mene.

Koulu tarjoaa asuntolan, johon suurin osa uusista opiskelijoista muuttaa ainakin ensimmäiseksi vuodeksi. Asuntolan hinta on 70€-160€/kk sisältäen veden ja sähkön, riipuen haluaako yksin koko kahden hengen huoneen vai asuuko jonkun kanssa. Huoneissa on yleensä jääkaappi, vessa ja suihkutila. Joissain asuntoloissa on kaksi huonetta neljälle ihmiselle ja nämä neljä jakavat kylpyhuoneen. Keittiöt sijaitsevat jokaisessa kerroksessa ja ovat yhteisessä käytössä.

Millasta opiskelu on?

Ensimmäisenä vuonna päänsä vaivaa tuottaa jatkuva eri tiedekunnissa ravaaminen, koska luentoja on välttämättä jokaisessa eri tiedekunnassa. Kemiaa, fysiikkaa, biologiaa, kasvioppia, latviaa... Anatomia ja biologia oli ainoastaan meidän omassa tiedekunnassa. Ensimmäisen semesterin jälkeen alkaa opiskelu jo vaikuttaa eläinlääketieteen opiskelulta muutenkin kuin vain anatomian

opiskelun osalta.

Koulu on vaativa (aineista riippuen), muttei liian vaativa. Arvoselusteikko on 4-10 ja 4 on yleensä vielä läpi. 70% oikein kokeesta vastaa arvosanaa 4 ja joissain aineissa, esim. fysiologiassa arvosana 7 on alin hyväksytty.

Kokeita saa uusia, joissain aineissa kolmas yritys on ns. lautakunnan edessä, eli koe tehdään suullisesti useammalle opettajalle, mutta tätä en ole koskaan nähnyt käyvän.

Ainoastaan anatomian kokeet olivat kaikki suullisia ja yksin opettajalle selitettäviä. Myös examit ovat suullisia, mutta ennen selittämistä saa tehdä lapulle omia muistiinpanoja. Joissain aineissa, esim. farmakologiassa jos ei pääse ensimmäisellä yrittämällä läpi koetta, seuraava tehdään suullisesti.

Luennot ovat pakollisia, ja tunnit on jaettu niin että viikkoa kohtaan on tietty tuntimäärä jokaiselle aineelle luentoja ja käytännön tunteja. Harjoittelut on integroitu kurssikohtaisesti, esimerkiksi fysiologian kurssiin kuului kahden viikon harjoittelu toisena vuonna ja kolmantena vuonna kliiniseen diagnostiikkaan kuuluu kolmen viikon harjoittelu, jot-

ka tehdään yleensä keväällä ennen exam kautta. Kaikki harjoittelut saa tehdä omassa kotimaassa.

Ensimmäisenä ja toisena vuonna pakollista oli myös työskentely koulun tallilla ja löytöeläintalolla, mutta tänä vuonna se taidettiin ottaa jo pois. Kolmantena vuonna tallityöt vaihtuvat 9 tunnin klinikkavuoroihin, joita pitää tehdä vähintään kerran kuukaudessa.

Tällä hetkellä olen kolmannen vuoden opiskelija ja tämä lukukausi alkoi farmakologialla, mykologialla, spesiaali patologialla, kirurgialla ja kliinisellä diagnostiikalla plus klinikkarotaatiolla. Tämän vuoden aikana kaikkien kolmannen vuoden opiskelijoiden olisi myös tehtävä vähintään 2 kastroatiota, jota odotan innolla.

Englanninkielinen linja alkoi

täällä vuonna 2014, joten vuonna 2020 valmistuvat ensimmäiset kansainväliset oppilaat. Englanninkieliset luokat ovat pääasiassa täynnä saksalaisia, mutta tänä vuonna opiskelijoita tuli Suomesta, Saksasta, Espanjasta, Amerikasta, Intiasta, Sveitsistä, Ukrainasta ja Egyptistä. Suomalaisia meillä on täällä yhteensä 12, joista suurin osa on ensimmäisellä vuosikurssilla. Joka vuosi kuitenkin tänne hakee yhä enemmän suomalaisia, jonka vuoksi ollaan harkittu tänne jonkinlaisen järjestön perustamista, jotta yhä useamman suomalaisen olisi helpompi saada tietoa Latvian eläinlääketieteellisestä ja apua hakemiseen. Se toivottavasti madaltaisi kynnystä tänne hakemiseen.

Marianne Kankare Haminasta, 26v

Kehitysyhteistyötä Ugandassa

Charity craft –projekti on Afrikassa, Ugandassa toimiva, vanhempieni kanssa perustamamme Better Future ry yhdistyksen alainen köyhien leskien avustushanke. Projektin johtajatuksena on, että koulutus on avain parempaan tulevaisuuteen, ja sen tavoitteena on leskien työllistyminen ja oman toimeentulon ansaitseminen perheilleen. Projektin puitteissa toimii ompelukoulut Kampalan Mukonon sekä Busunjun kylissä. Ompelukoulun kolmikuukautisella kurssilla leskistä koulutetaan itsenäisiä ompelijoita, minkä jälkeen he kunkin oman tilanteen niin salliessa saavat ompelukoneen, jota maksavat kuukausittain takaisin projektille. Ompelun lisäksi koulutusalueita ovat olleet mm. leipominen, kampaamotoiminta sekä käsityöt, kuten sandaalien ja korien valmistaminen. Kesäkuussa 2019 olimme kolmisen viikkoa biologian opettaja-sairaanhoitaja äitini kanssa opettamassa leskille yhteisen

terveyden aiheita. Itselleni tämä oli kolmas matka Ugandaan. Näiden leskien seurassa 5 vuotta sitten ollessani sain myös kuulla, että minusta tulee eläinlääkäri!

Moniammatillinen terveyden osaluonne One Health eli yhteinen terveys käsittelee ihmisten, eläinten ja ympäristön terveyttä toisistaan riippuvina ja toisiinsa vaikuttavina tekijöinä. Tämä korostuu erityisesti kehittyvissä maissa, missä eläimet ja ihmiset asuvat lähekkäin, hygieniolot ovat vaatimattomat ja tietotaito tautien olemassaolosta ja leviämisestä on puutteellista. Äitini opettamat aiheet keskittyivät leskien psyykkiseen terveyteen, henkilökohtaiseen hygieniaan, tavallisimpien sairauksien kotihoitoon sekä ravitsemukseen, ja omani käsittelivät elintarvikehygieniaa, infektioitauteja sekä eläinten hoitoa ja käsittelyä.

Hygieniaopetukseen liittyen vierailimme leskien kodeissa tutustuen ja

ohjeistaen heitä erityisesti keittiön ja pesupaikkojen järjestelyiden ja siisteyden suhteen. Heille oli suuri ilonaihe saada kotiinsa vieraita, ja itselle oli silmiä avaavaa nähdä, miten vaatimattomissa oloissa monet leskistä elävät. Yksinkertainen ja vaatimatonkin voi olla kuitenkin siistiä. Oma huomioni kiinnittyi esimerkiksi erään kodin lattiapainaukseen peltikaton rei'istä valuneesta sadevesilammikossa kylpevään ankkaraan. Ugandassa kanat ja ankat ovat jotakuinkin samassa asemassa kuin koirat ja kissat länsimaissa, ja vahvasti kulttuurilliset asiat ovat yksi hankalimmista kohdista vaikuttaa. Opetuksessa keskityimme mm. siihen, että kanojen tepastellessa pihalla ja keittiössä niiden jalkoja on hankalampaa pestä (toisin kuin omat kädet), joten keittiö täytyy olla rajattavissa oleva alue. Keittiö sijaitsi usein ulkona nuotion lähettyvillä. Kotiin viemiseksi saimme leskiltä jalkapallonkokoisia avokadoja, makeimpia koskaan syömiäni mangoja ja ananaksia, ja poimimme pensaista auringossa paahutuneita kahvipapuja.

Opetus jatkui elintarvikehygienialla ja kävimme läpi konkreettisia ruokaturvallisuutta parantavia tekijöitä. Oman haasteensa asettaa se, ettei suurimmassa osassa koteja ole sähköjä, eikä siten esimerkiksi jääkaappia. Aluksi oli myös haasteellista selvittää, millä tasolla asioita lähdetään käsittelemään. On esimerkiksi täysin turhaa puhua käsienspesusta, jos ihmisillä ei ole käytössään vettä. Vuosi sitten kuitenkin myös Busunjun kylään saatiin rakennettua sadevesisäiliö. Ruokamyrkytyksiä aiheuttavia mikrobeja sekä tuoreen lihan ja kalan merkkejä mietittyämme perehdyimme tarkemmin zoonooseihin eli eläimistä ihmisiin tarttuviin tauteihin, sekä tautien leviämiseen yleensä. Tarttuvia tauteja on trooppisessa ilmastossa hurjasti enemmän kuin meillä Pohjolassa, ja yksinkertaisilla toimenpiteillä, kuten vaihtokengillä ja -vaatteilla sekä käsienspesulla saadaan ehkäistyä tautien leviämistä eläinsuojista eteenpäin.

Toinen suuri asiakokonaisuus oli eläinten hoito. Lesket olivat toivoneet opetusta erityisesti sikojen hoi-

dosta ja ruokinnasta, ja yleisimmät kotieläimet heillä ovatkin siat, vuohet ja kanat. Lehmät olisivat optimaalisen rehunkäyttönsä vuoksi ihanteellisia kotieläimiä, mutta vaativat hoitajaltaan jo enemmän tietotaitoa mahojensa toiminnasta ja ovat kuollessaan melko arvokas menetys, joten niiden pidosta oli moni luopunut. Monet ihmiset ajattelevat, että eläimet huolehtivat itse itsestään, eikä heille ollut aivan selvää se, että eläimet tuntevat kipua, voivat olla peloissaan tai stressaantuneita, ja käsittelyn kautta oppivat luottamaan ihmiseen, jolloin hoitotoimenpiteetkin helpottuvat. Lesket oppivat erilaisia eläinten käsittelytaitoja, havainnoimaan normaalia ja epänormaalia käytöstä sekä arvioimaan eläinten kuntoluokkaa. Siat ja kanat kilpailevat ravinnosta ihmisten kanssa, ja osa eläinsuojissa elävistä imettävistä sioista olikin hurjan laihoja. Toisaalta taas narun päässä pusikossa elävät siat olivat monesti aivan liian lihavia, ja pohdimmekin, miksi tämäkään ei ole optimaalinen vaihtoehto. Kiersimme leskien kodeissa katso-massa eläimiä, niiden pitopaikkoja ja

antamassa neuvoja ennaltaehkäisevästä sekä sairaiden eläinten hoidosta. Eläimet saivat injektiona sisäloishäädön, opettelimme nahanalaista pistostekniikkaa sekä suihkutimme eläimet spraylla ulkoloisia vastaan. Samalla rokotimme koiria ja kissoja rabiasta vastaan, hoidimme haavoja ja mitä missäkin vastaan tuli. Matoisia ja märkiviä haavoja oli paljon, koska paikallinen tapa on sitoa eläin jalastaan kiinni ja usein liian tiukat, samassa kohtaa jalkaa hanganneet köydet aiheuttivat ikävää jälkeä. Busunjun kylässä pidimme yhtenä päivänä ns. community clinicin, jolloin ihmiset toivat eläimiään hoitoon kylätalon pihaan. Jokaisen eläimen hoito oli samalla myös opetustilanne. Lesket olivat innokkaita oppimaan ja myös laittamaan oppimaansa käytäntöön. He havaitsivat ahkerasti käytännön esimerkkejä kontaminaatioketjun katkaisemiseen kodeissa kulkiessamme niin hygieeniseen banaaniin kuorimiseen, ruuan toiselle ojentamiseen kuin eläinsuojien rehuastoiden järjestelyyn ja poistetun lannan sijoittamiseen liittyen. Kampalan kaduilla ajellessamme yksi ryhmän naisista ilahdutti meitä huudahtamalla spontaanisti tien pientareella köpöttelevän lehmän nähdessään, ”katso, tuo on kuntoluokaltaan 2/5!”

Silja Väyrynen, VM6

Match show 11.5.2019

Järjestimme Suolten koiraporukan kanssa loppukeväästä epävirallisen koiranäyttelyn, jonka tarkoituksena oli järjestää hauska päivä koirien kanssa ja kerätä hieman varoja koiraporukan harrastuksiin. Tapahtuma on ollut tykätty ja odotettu jokavuotinen perinne, vaikka viime vuonna se jäikin järjestämättä.

Osallistujia tuli mukavasti paikalle, vaikka sää ei meitä tällä kertaa suosinut. Päivä alkoi aamukymmeneltä, pois pääsimme pahimman sateen alta kolmen maissa. Säästä huolimatta saimme järjestettyä mukavan päivän, johon osallistuivat niin suomalaiset opiskelijat koiriensä kanssa, kuin myös monet virolaiset koirakot.

Tapahtumassa oli useita erilaisia luokkia, mm. pienet- ja isot koirat sekä pennut. Näissä luokissa palkittiin kahdeksan parasta koirakkoa. Näiden

lisäksi tapahtumassamme oli lapsi ja koira-kilpailu, sekarotuiset, veteraanit sekä mies ja koira-kilpailu, joissa kussakin palkittiin neljä parasta koirakkoa.

Sponsoreina meillä olivat Platinum (Dimedium Oy), Racinel (Best Friend), Mush, Back On Track ja Nutrolin. Suuret kiitokset heille päivän mahdollistamisesta!

Mätsäri järjestettiin talkooporukalla, johon monet ahkerat suolinkaiset osallistuivat. Kiitokset kaikille talkoolaisille ja järjestetään entistä parempi mätsäri nyt syksyllä!

Tuomareina mätsäriässä toimivat Kristi Praakle (pennut, mies & koira), Antti Paana (pienet koirat) ja Outi Pyhälä (isot koirat).

Tulokset:

BIS

1. Maarja Kalma & basset Chappy
2. Maarle-Liis & bokseri Mustang
3. Moonika Kiho & bordercollie Sella
4. Anne-Elisabeth & basenji Bella

ISOT KOIRAT

- PUN1 – Monika Kiho & bordercollie Sella
PUN2 – Tuuli Vaino & australiapaimenkoira Olli
PUN3 – Moona Kalma & bokseri Allis
PUN4 – Aila Laht & pitkäkarvainen collie Kris

- SIN1 Marle-Liis Järvekiik & bokseri Mustang
SIN2 Leia Annuk & berninpaimenkoira Jack
SIN3 Kriste Kosseson & kelpie Firi
SIN4 Liile Jõgi & bokseri Kenci

PIENET KOIRAT

PUN1 Maarja Kalma & bassethound Chappy

PUN2 Kadi-Mari Ainsalu & basenji Sabine

PUN3 Leelo Annuk & englannincocker-spaniel Tilta

PUN4 Kristel Kosheson & kääpiösnautseri Luna

SIN1 Anne-Elisabeth Piirpelt & basenji Bella

SIN2 Tuuli Vaino & shetlanninlammaskoira Sini

SIN3 Aila Laht & shetlanninlammaskoira Sainu

SIN4 Kati & cavalier Lovie

PENNUT (sade kadotti tulokset)

SIN1 Kristina & bokseri Inai

PUN1 alaskanmalamuutti Jack

SEKAROTUISET

1. Alix Charles & Anuy

2. Murlin Meier & Inka

VETERAANIT

1. Moonika Kiho & aussie Servi

2. Saana Saarinen & portugeesi Kutja

3. Päivi Lauronen & tolleri Ronja

LAPSI & KOIRA

1. Mili Reen & labradorinnoutaja Toora

2. Lotte Selin & berninpaimenkoira Jack

3. Kert Laht & shetlanninlammaskoira Sainu

MIES & KOIRA

1. Kaito Erikson & isovillakoira Franko

2. Patrik Lehtinen & pk collie Keijo

3. Antti Paana & corgi Faló

PARIKILPAILU

1. Erikson & isovillakoirat Berla & Zico

2. Moonika Kiho, aussie Servi & bordercollie Sella

3. Tuuli Vaino, sheltti Sini & aussie Ollie

4. Evie Rekola, colliet Keijo & Tirppa

Koirahierontaa... Mitä, miksi ja milloin?

Jep, luit oikein. Usko tai älä mutta niin kuin meillä ihmisilläkin on kipeitä jumiutuneita, revähtäneitä ja tukkoisia lihaksia, niin myös koirilla (kuten kaikilla muillakin eläimillä) ne löytyvät ja vaativat säännöllistä huoltoa pysyäkseen kunnossa.

Valmistuin Tampereen koirahierojakoulusta kesällä 2017 koirahierojaksi ja elokuussa 2017 perustin toiminnimen, jonka alla työskentelen.

Koirahierontoja aloin tehdä jo opiskeluvaiheessani syksyllä 2016. Koulun suorittaminen vaati kokonaisuudessaan vuoden päivät ja ahkeraa työskentelyä: 100h käytännön hieronta-harjoitteluita projektikoirilla, satoja tunteja anatomian ja fysiologian opiskelua, sekä 40 lähiopetuspäivää koululla, jolloin treenattiin palpointia ja käsittelyä elävillä koirilla sekä perehdyttiin fysikaalisiin hoitomuotoihin kuten TENS, akupunktio, lämpö- ja kylmähoidot sekä laserhoito. Opiskelutahtia ja tavoitteellista kehittymistä ylläpitivät säännölliset, tiukat tentit anatomiasta ja fysiologiasta, tautiopista, TULE-sairauksista, kuntoutuksen perusteista sekä yritystoiminnasta.

Miksi sitten hierotaan?

Monesti kuulen asiakkailta aluksi, että: "Noh, kokeillaan nyt tätä hierontaa ihan mielenkiinnosta, mutta ihan vallan hyvin meidän Chico on nämä 7 vuottakin pärjännyt ilman hierontaa..."

Kun sitten pari hierontakertaa on takana, omistajalta tulee iloinen ja hämmästynyt tekstiviesti minulle, että: "Et ikinä usko, kun meidän Chico ei ole koskaan leikkinyt palloilla eikä juuri juossut, mutta NYT se juoksee ja noutaa palloa pihalla!" Sen jälkeen hiffataan, että vaikka koira saattaa "pärsjätä vallan mainiosti" ilman minkäänlaista lihashuoltoa läpi

elämänsä, niin lihashuoltoa saadesaan sen elämänlaatu usein silti muuttuu suurestikin ja koirasta saat-
taa kuoriutua aivan uusi kerros esiin, kun sen arki ja liikkuminen ja tekeminen ovat mielekkäämpää hyvin hoidetulla ja vetreällä kropalla.

Tiedämme itsekin varsin hyvin, että kun selkä jumittaa ja niskoja särkee, niin yksinkertaisesti ei tee mieli tehdä mitään. Mutta kun sitten edes sen kerran pari vuodessa yllättäen päättää käydä hierojalla, ymmärtää kuinka jumissa todellisuudessa on ollut ja kuinka kipeä olo saattaa helpottaa nopeastikin; tajutaan, että se kankea ja fyysisesti rajoittunut olotila, jonka kanssa on tottunut elämään, on olotila, josta on mahdollista päästä eroon ja ennaltaehkäistä sellaista.

Lihakset kuormittuvat ja rasittuvat eri tavoin päivittäin, toisilla enemmän toisilla vähemmän. Pitemmän päälle ne voivat aiheuttaa kiputiloja ja jumeja niin koiralle kuin ihmisellekin. Säännöllisesti ja teknisesti oikein suoritettu hieronta, auttaa parantamaan koiran toimintakykyä, ylläpitämään lihasten hyvinvointia ja tuo samalla koiralle mukavan rentouttavan kokemuksen arjen keskelle, mikä parantaa niin kotikoiran, näyttelytähden, urheilijan, veteraanin kuin kuntoutuvankin koiran elämänlaatua. Lisäksi hierontaa voidaan yhdessä eläinfysioterapeutin ohjaamien harjoitteiden ja käsittelyjen kanssa hyödyntää kuntoutuksessa. Olisikin ehdottoman tärkeää ja arvokasta, että myös eläinlääketieteen puolella hyödynnettäisiin moniammatillista osaamista ja potilas kuntoutettaisiin tiiviissä yhteistyössä eläinlääkärin, fysioterapeutin ja hierojan sekä tietenkin potilaan tärkeimmän kuntoutumisen edistäjän: OMISTAJAN kanssa. Yksin hieronta, fysioterapia tai kipulääkkeet ja lihasrelaksantit eivät riitä: vaan omistajan tekemät harjoitukset, venytyk-

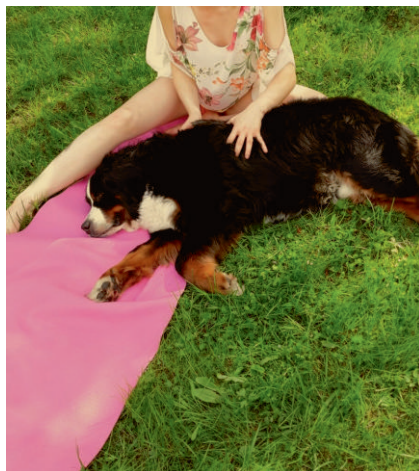
set ja liikeratojen ylläpito ovat oleellisia tekijöitä onnistuneelle kuntoutukselle. Kun yhteistyö on avointa puolin ja toisin, saadaan loistavia paranemistuloksia (tämä käytännön kokemuseni pohjalta). Esimerkiksi polvioperaatiot ovat tätä nykyä eläinlääkäriasemien arkipäivää Suomessa; leikkauksesta kuntoutuminen aloitetaan käytännössä heti potilaan päästyä leikkauksesta. On tärkeää, että kuntoutus tehdään hallitusti ja järjestelmällisesti, jotta koira saadaan mahdollisimman pian takaisin 100% toimintakykyiseksi.

Mitkä oireet voivat kertoa lihasongelmista?

- jäykkyys, kankeus
- peitsaaminen
- selkä köyryssä seisominen/liikkuminen
- jatkuva venyttely TAI venyttelemättömyys
- hyppäämästä kieltäytyminen
- koiran tavallisen suoritustason aleneminen
- palautumisajan pidentyminen treenin/kisojen jälkeen

Hieronnalla on monia positiivisia vaikutuksia:

- se lisää aineenvaihduntaa, verenkiertoa ja imunestekiertoa
- aukaisee lihasjännityksiä ja kalvojen nimityksiä, mikä helpottaa liikkuvuutta ja lisää toimintakykyä myös nivelrikosta kärsivien potilailla
- auttaa kuona-aineiden kehossa poistumisessa
- nopeuttaa lihaskiston palautumista
- lisää lihasten elastisuutta ja kimmoisuutta
- vähentää turvotusta
- vaikuttaa psyykkeeseen (stressin vähentäminen) ja lieventää kipua euforisen vaikutuksen myötä
- vähentää/ennaltaehkäisee arpikudosten ja kiinnikkeiden muodostumista
- hieronnan yhteydessä löytyy helposti sivulöydöksiä myös omistajaltakin huomaamatta jääneet asiat:

kerran asiakkaakseni tuotiin koira, joka oli lopettanut purukapulaan tarttumisen ja epäiltiin kaulan jännitystä. Purulihaksia palpoidessani ilmeni, että takaposkihampaissa olikin voimakas tulehdus päällä ja koiralle varattiinkin samantien suuhuolto aika eläinlääkariin. Toisella asiakkaallani hieronnan yhteydessä löytyi märkivä hot spot eikä ole tavatonta, että hie-roja lähettää koiran lääkäriin jossa todetaankin liikkumishaluttomuuden ja vatsavaivojen syyksi kiireellisesti leikattava pyö.

APUA RESCUEKOIRILLE

Tähän väliin haluan kertoa onnistumistarinan rescuekoira Lilistä, joka adoptoitiin Espanjasta Suomeen. Lili oli kotiutunut muutamassa kuukaudessa jo melko hienosti, mutta monet asiat jännittävät aluksi, kuten esimerkiksi vieraan koirahieronjan saapuminen kotiin. Hierontakäynnit teen pääsääntöisesti kotikäynteinä, sillä käytännön kokemuksen mukaan koirat ovat rentoutuneet kotioiloissa hierontaan paremmin kuin vieraassa paikassa, kunhan koti on häiriötön hieronnan aikana. Ensimmäisellä hierontakäynnillä ensimmäiset 10 min Lili tutkailee uutta tilannetta varoetäisyydeltä, asunnon toisesta päästä. Rapisevien namien avulla nuoren koiran uteliaisuus kuitenkin vie

voiton ja pikkuhiljaa Lili uskaltaa tulla tutustumaan lähemmäksi, ei kuitenkaan heti kosketusetaisyydelle vaan ainoastaan sen verran lähelle, että namit saa napattua vieraaltakin ihmiseltä. Tutustumista jatketaan rauhassa, kannustavasti, täysin koiran ehdoilla.

Lili tuntee kotonaankin olonsa turvallisimmaksi korkeilla paikoilla, kuten sängyllä ja sohvalla, jossa se tuntee hallitsevansa tilanteen kun voi tarkkailla ympäristöä. Lattialla Lili on epävarmempi. Näin siis päädyimme siihen, että Lili hierotaan sohvalla. Aluksi mukavaa naminsyöntiä jatkettiin vielä sohvallakin ja pikkuhiljaa Liliä palkittiin myös siitä, että vieraan ihmisen käsi voi olla vieressä ilman että tapahtuu mitään. Nopeisiin ja äkinäisiin liikkeisiin Lili reagoi säpsähtäen ja valmistautuen pakenemaan, joten keskityn kokoajan siihen, että äänensävyäni on rauhallinen ja jokainen liikkeeni on rauhallinen mutta varma, jolloin Lilikin huomattavasti alkoi luottamaan minuun. Lili vaikutti aluksi hyvin epäilevältä, että voiko tämä muka olla todellista, että saa herkuja tekemättä mitään sohvalla makoillen ja kaiken lisäksi mitään pahaaakaan ei tapahdu.

Ensimmäisen hierontakerran aikana Liliä aluksi kovasti huolestutti mistä tässä on kyse ja Lili pyrki rauhoittamaan mielentilaansa haukotteleamalla tiheään. Kun Lilin mielentila saatiin luottavaisemmaksi, Lilin hengitys rauhoittui ja Lilin jännitys alkoi kadota, päästiin Lili hieromaan hyvin. Omistajan mukaan Lili lähinnä välttelee vieraiden ihmisten silmiin tai kasvoihin katsomista (mikä on luontaista ujolle koiralle, joka ei halua katseellaan vahingossakaan antaa haastavaa signaalia toiselle, mikä voisi sytyttää tappelun. Kun koira kääntää katseensa pois, se ilmaisee että: "En ole uhka, älä sinäkään ole minulle".) Kun hieronnan aikana juttelin rauhallisesti Lilille ja kerroin eleilläni mitä olen tekemässä seuraavaksi, Lili yllättäen

alkoi myös ottaa ystävällistä ja uteliasta katsekontaktia minuun. Välillä hieronnan aikana Lilillä ihan vahingossa alkoi jopa silmätkin lupsumaan kiinni ja koiran olemus alkoi muuttua levolliseksi, aivan erilaiseksi kuin mitä se oli käynnille saapuessani.

Seuraava hierontakäynti tehtiin jo viikon kuluttua ensimmäisestä, jotta Lilille saataisiin luotua pienellä aikavälillä positiivisia kokemuksia hieronnasta ja jotta loputkin jumit saataisiin käsiteltyä. (Hieronta-aikani ovat n. tunnin käyntejä, sillä juuri sen pidempään ei koira tavallisesti jaksakaan makoilla paikoillaan. Näin ollen myöskään monesti läheskään kaikkia jumeja ja kireyksiä ei saada käsiteltyä auki yhden hieronnan aikana, vaan se vaatii pari kolme kertaa. Toisella hierontakerralla käsittely on myöskin huomattavasti helpompaa kun pohjatyötä on tehty ja pahimmat ongelmakohdat on saatu hoidettua ensimmäisellä kerralla, jolloin seuraava kerta toivon mukaan on vielä mukavampi.) Toisella käynnillä lähtötilanne niin Lilin lihasten osalta kuin henkisesti oli jo paljon parempi, joten Lilin kanssa päästiin aloittamaan itse hieronta lähes heti käynnin alussa, kun Lili muisti jo ennalta, mikä juttu tämä olikaan. Positiivinen yllätys ja sanoisinko jopa erävoitto oli se, että omistaja kertoi ettei Lili juurikaan heiluta vieraille häntäänsä koskaan, mutta molempien hierontojen jälkeen Lili lattialle iloisesti hypätessään heilutti terhakkaasti häntäänsä odotava ilme kasvoillaan, että "Kivaa, mitäs sitten tehdään?!!". Lili ei myöskään kiittänyt enää piiloon turvapaikkaansa heti tilaisuuden tullen vaan jäi rohkeasti seuroihin, mikä osoittaa sen, että fyysisten jumien lisäksi Lililtä saatiin myös henkinen jännityslukko aukemaan :)

Eläinlääkäriasemilla monta vuotta työskennelleenä olen kohdannut monia monia hyvin erilaisia rescuekoiria. Luonteita ja käytöksiä löytyy yhtä

monia kuin mitä koirilla on erilaisia historioitakin; osa rescueista on rennon rempseitä ja luottavaisia eikä niiden nykyisestä olemuksesta voisi päällepäin uskoa, että ne mahdollisesti ovat kokeneet mitä hirveimpiä kaltoinkohteluita. Valitettavasti osa kärsii läpi elämänsä jatkuvasta jännityksestä ja ahdistuksesta, mikä niillä on jäänyt sisäisesti päälle vaikka ovatkin päässeet asumaan parempiin oloihin. Moni kohtaamani rescuekoira on omistajiensa mukaan "jatkuvassa valmiustilassa" sillä kaduilla tai "villeinä" eläneet koirat joutuvat hengissä selviytyäkseen olemaan jatkuvasti valppaina ympäristön suhteen; on oltava skarppina, jotta voi tarpeen tullen paeta nopeasti vaaraa tai tarvittaessa puolustautua, jos ei ehdi muuta. Tällainen jatkuva staattinen jännitys kuormittaa niin henkisesti kuin fyysisestikin, ja lihakset jumituvat näin ollen myös helpommin. Kun lihakset ovat jumissa ja on kankea, kipeä olo, se ruokkii taas pahaa oloa henkisesti, sillä kelläpä nyt olisi hilpeä mielentila kun paikkoja särkee tai normaali vetreä liikunta ei suju. Hieronta voisi olla suuri helpotus myös monelle muulle rescuelle, sillä hieronta avaa koiraa niin henkisesti kuin fyysisestikin; koiralle joka jännittää päivittäin ja on valmiusasemissa myös nukkuessaan, hierontatunti voi olla todellisuudessa ainoa hetki, jolloin koira oikeasti lepää. Se oppii luottamaan siihen, että vieraan käden kosketus ei tee pahaa vaan helpottaa oloa kun jumit aukeaa, lihakset pehmenee, verenkierto ja aineenvaihdunta vilkastuu sekä hengitys rauhoittuu. Kun se oppii, ettei vieraan käsi lyö, myös eläinlääkäriässä käynnit sujuvat helpommin ja koiran tutkiminen on sekä lääkärielle että koiralle mukavampaa ja riskittömämpää. Se oppii, että hierontahetkenä se voi luottaa maailmaan täysin ja rentoutua, sillä se aistii, että hieroja pitää huolen ettei uhkia ympäristössä ole. Hetken aikaa se voi olla ihan vain

rentoutuneena, huoletta, tässä ja nyt.

Huomioitavaa ennen hierontaa

Jokainen koira on yksilö ja hieronnassa edetään koiran ehdoilla. Hoitoon ja hoitokertojen määrään vaikuttavat koiran terveydentila, harrastukset sekä mahdollisesti luuston terveys (röntgen- ja lääkärintäuläusunnot).

- 1) Ulkoiluta koira ennen hierontaa, jotta tarpeet tulee tehtyä ennen hierontaa eikä kesken hieronnan :)
- 2) ÄLÄ ruoki koiraa juuri ennen hierontaa (noin pariin tuntiin ennen hierontaa), jotta koiralle ei tule huono olo
- 3) Hieronnan jälkeen loppupäivä ja seuraava päivä on hyvä viettää rennommin (EI rajuja treenejä, kisoja tai treenejä!)
- 4) !!VETÄ SAATAVILLA!! koiralle hieronnan jälkeen, sillä hieronta poistaa kuona-aineita elimistöstä ja usein koira on janoinen hieronnan jälkeen.

Milloin EI hierota

Hieronta räätälöidään aina jokaisen asiakkaan yksilöllisiin tarpeisiin yhdessä omistajan kanssa, joten pääsääntöisesti hieronnan voi sanoa sopivan kenelle tahansa, mutta toki on muutamia tilanteita, jolloin hieronta-ajankohtaa tai hieronnan hyötyjä vs. riskejä on pohdittava tarkkaan tai siirrettävä tuonnemmaksi. Tällaisia tilanteita ovat esim.

- akuutit vammat kuten haavat ja murtumat
- sairaus (esim.kuume) tai infektiot
- sydänvika
- syöpä/tutkimattomat kasvaimet
- epilepsia
- ikä

Muistathan siis aina myös mainita lääkityksistä hierojalle!

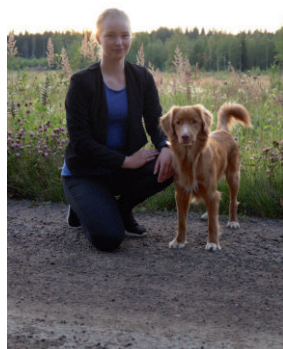
©Koirahieroja Nea Neva,
klinikkaeläinhoitaja, VM1

Uudet fuksit esittäytyy

1. Kuka olet ja mistä tulet?
2. Oliko sinulla elämää ennen Tarttoon tuloa? Millaista?
3. Miksi juuri Tartto?
4. Mitä puuhaat vapaa-ajallasi?
5. Mikä parasiitti olisit?

Taru Laurila

1. Laurilan Taru vihreästä osasta Kouvolaa.
2. Vuorokauden tunnit vietin töissä sekä koiratreeneissä. Ja joskus ehdin nähdä kavereitakin.
3. Kavereita opiskelee täällä ja pidin paikasta vuosia sitten. Halusin myös pois Suomesta.
4. Koiran kanssa treenailen ja yritän nähdä kavereita myös.
5. Toxoplasma gondii

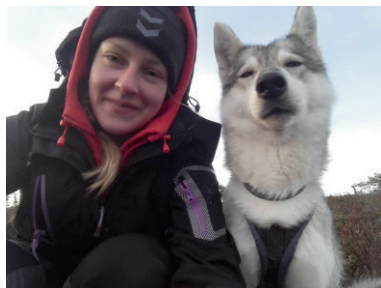

Venla Saleva

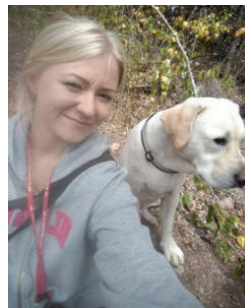
1. Olen Venla Saleva, alunperin lähtöisin Turusta.
2. Eipä oikeastaan. Lukion jälkeinen välivuosi kului Kanadassa hengaillessa ja sen jälkeen Kilpisjärvellä ravintolahommissa. Sitten tulinkin jo tänne.
3. Noh, tänne oli helpompi päästä sisään. Lisäksi englanniksi opiskelu kiinnosti.
4. Kalastan, ratsastan, eräjormailen, piirrän, katson Netflixiä. Joskus googlaan kuvia läskeistä kissoista.
5. Lapamato

Eeva Pirttijoki

1. Olen Eeva Pirttijoki ja tulen Tampereelta
2. Ennen Tarttoon tuloa työskentelin mm. lähihoitajana vammaispuolella.
3. Tartto on kaunis kaupunki ja sen yliopistoilla on pitkät perinteet.
4. Vapaa-ajalla harrastan koirani kanssa nose workia ja liikun luonnossa.

5. Olisin Naegleria fowlevi

Katri Tähtinen

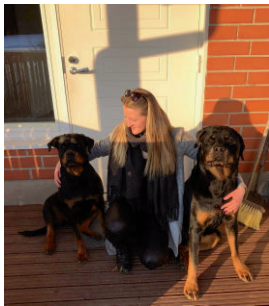
1. Katri Tähtinen ja alunperin olen kotoisin Tampereelta, mutta viimeiset vuodet olen asunut Varsinais-Suomessa Turussa ja Paimiossa.
2. Oli juu, mutta aika vähän. Opiskelin eläintenhoitajaksi ja olin töissä kahden

robotin lypsytilalla pari vuotta, ja siinä se elämä sitten olikin. Välillä kävin tallilla ja tein koiran kanssa jotain jos ehdin ja jaksoin, useimmiten nukuin töiden välissä tai istuin kaljalla valittamassa elämääni.

3. Koska Helsinkiin päästäkseni olisin tarvinnut niin paljon preppauskursseja, joten totesin, että mielummin maksan koulusta kuin siitä, että en välttämättä edes ikinä pääse sinne. Loppujen lopuksi Tartto osoittautui oikein hyväksi ideaksi, sillä en edes varsinaisesti viihdy Helsingissä.

4. Nykyään jaksan touhuta koiran kanssa paljon enemmän, käydään hölkällä (joopa joo...) ja nähdään koirakavereita. Tykkään myös käydä retkeilemässä ja vaeltamassa, ja aion jatkossakin heppailla aina kun tulee mahdollisuus. Ehkä pitäisi myös epäsäännöllisen säännöllisesti elvyttää soittoharrastusta.. Ja tietysti pönttään anatomiaa, sen lisäksi, että pönttään sitä opiskeluaikana.

5. Cordyceps, jos se lasketaan.

Veera Hakkarainen

1. Mun nimi on Veera Hakkarainen ja olen kotoisin Kuopiosta.

2. Harrastin jalkapalloa 12 vuotta, jonka sen vuoksi kävin myös urheilukion. Olen asunut koko elämäni maatilalla, jossa meillä on aina ollut ravihevosiä ja kotieläimiä.

3. Hain Tarttoon koska tuttuni jotka ovat valmistuneet täältä kehuivat koulua ja sen ympärillä olevaa ilmapiiriä.

4. Suomessa vapaa-ajalla hoidan omia heppoja ja koiria, joten täällä olen kavereiden kanssa ja lenkkeilen.

urheilen ja näen kavereita. Tartossa ei ole mukana eläimiä, joten täällä olen

5. Joku kirppu

Nea Neva

1. Olen Nevan Nea, lähtöisin Tampereelta.

2. Ennen Tarttoa pyöritin Tampereella koirahieronta-yritystäni, jonka toiminnan siirsi nyt Tarttoon. Lisäksi työskentelin klinikkaeläinhoitajana ja viime kevään opiskelin fysioterapiaa.

3. Tartto siksi, että puolet tamperelaisista työkavereistani on valmistunut täältä ja kannustivat lähtemään kun aluksi epäroin lähteä ”näin kauas”. Lisäksi Helsinkiin en halunnut asumaan.

4. Vapaa-ajalla treenailen potkunyrkkeilyä ja seinäkiipeilyä. Toisaalta rakastan ruoanlaittoa ja syömistä! Musiikin harrastaminen ja tuottaminen on lähellä sydäntä! Koiratouhuissa liikun oman 9v japaninpystykorvaherrani Timpan kanssa, rotuyhdistystehtävissä olen aktiivisesti mukana ja näyttelyissä minut löytää usein tuomaripöydän takaa kirjoittamasta.

5. Olisin Ctenocephalides canis.

Hanna Takkinen

1. Moikka! Olen Hanna ja olen syntyperältäni Lahden maaseudulta mutta kasvanut Tukholmassa.

2. Ennen Tarttoa eksyin Helsingin Yliopistolle englannin nimissä ja sieltä suuntasin takaisin juurilleni Villähteelle.

Hevonen tarttui maalta mukaan ja tässä sitä nyt ollaan.

3. Tarttoon oli helpompi hakea englanninkielisen opiskelun takia kun ei Suomen kielioppi minulta taivu ja reputin äidinkielen kurssit komiasti kolmeen otteeseen yliopistolla.

4. Vapaa-aikaani käytän monipuolisesti mutta useimmiten joko tanssin, eräjormailen tai heppatyttöilen. Joskus jopa sosialisoidun.

5. Parasiiteista paras olisi ehkä lapamato kerta siitä rohkeimmat saavat itselleen lemmikin.

Aino Kyröläinen

1. Olen Aino Kyröläinen, kotoisin Kangasniemeltä.

2. Pidin välivuoden lukion jälkeen, jolloin luin Helsingin eläinlääketieteellisen pääsykokeisiin ja tein töitä.

3. Helsingin eläinlääkiksen ovet eivät avautuneet, niin jonnekin piti päästä opiskelemaan lapsuuden unelma-ammattia. Olin kuullut Tartosta paljon hyvää ja uskaltauduin lopulta hakemaan tänne eikä vielä ole kaduttanut.

4. Suomessa vapaa-aika menee mukavasti omien elukoiden kanssa touhutessa ja raveja seuratessa. Täällä Tartossa käytän vapaa-aikaani opiskeluun, kavereiden kanssa hengailuun ja urheilemiseen.

5. Punkki

Sofia Kaiser

1. Sofia ja tulin Salosta

2. Ei ollut, tulin suoraan lukiosta

3. Minulle suositeltiin Tarttoa

4. Pääosin syön, nukun, näen kavereita, juhlin ja opiskelen

5. Lutikka eli seinälude (Cimex lectularius)

Olga Tammiruusu

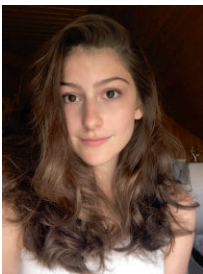
1. Olga, Jyväskylästä.

2. Joo, kyllä mulla oli elämää ennen Tarttoon muuttoa. Aivan ihanaa sellaista. Mutta ei loistavaa.

3. Valitsin Tarton, koska kuulin monesta luotettavasta lähteestä että se on hyvä mesta - toistaiseksi en oo pettynyt!

4. Mun vapaa-aika kuluu toisten ihmisten arvokasta aikaa tuhlaten, ilmastonmuutosta ahdistellen ja omia aivosoluja tuhoten. Välillä myös joogaan ja maalaan. Balance.

5. Mä tykkään niin paljon lämmöstä, että olisin varmaan joku Kaakkois-Aasian auringon alla paistatteleva malarialoinen.

Ilijana Ivanov

1. Olen Ilijana Ivanov ja tulen Tornioista.

2. Tulin Tarttoon suoraan lukiosta, joten viime vuodet olivat enimmäkseen opiskelua ja töitä.

3. Pääsy Helsinkiin vaikutti mahdottomalta, joten aloin

- tutkimaan eri vaihtoehtoja. Tartto vaikutti lupaavalta, joten kokeilin onneani :)
4. Opiskelun oheella tykkään lenkkeillä ja tutustua uuteen ympäristööni.
 5. Olisin Naegleria fowleri

Valtteri Raappana

1. Olen Valtteri ja kotoisin Hangosta
2. Valmistuin lukiosta keväällä 2019. Tarttoon hakeminen oli jo pidemmän aikaa tavoitteenani.
3. Olen kuullut paljon hyvää Tarttosta. Helsingin pääsykoerumbakaan ei pahemmin houkutellut, joka toki vahvasti filistä hakea tänne.
4. Opiskelen, katson netflixiä ja urheilen
5. Loa loa

Suvi Uutela

1. Olen Suvi ja kotoisin Kouvolasta.
2. Asuin 6 vuotta Joensuussa. Opiskelin siellä pari vuotta biologiaa ja tein erilaisia töitä. Edellisinä neljänä vuotena olen ollut töissä erään tehtaan labrassa ja lukenut Helsingin eläinlääkiksen pääsykokeisiin.
3. Kun Helsingin ovet eivät auenneet useista yrityksestä huolimatta, päätin tänä vuonna hakea myös Tarttoon. Olin kuullut Tartosta pelkästään hyvää ja ajattelin, että englanniksi opiskelusta voisi olla tulevaisuudessa monenlaista hyötyä.
4. Opiskelen, katson Netflixiä ja käyn salilla.
5. Olisin kirppu.

Lauri Puro

1. Olen Lauri Puro ja tulen Tampereelta, lukuunottamatta viimeistä neljää vietettyä vuotta Hartolassa.
2. Hartolassa olin käymässä lukiota Itä-Hämeen kansanopistossa.
3. Tartto oli ykkösvalintani, koska halusin kokeilla jotakin uutta ja eläinlääkäriin ammatti on ollut aina se ykkösvalinta ja Tartossa nämä kriteerit täyttyivät kohtuullisen sopivasti.
4. Vapaa aikani menee aika pitkälti koiran ja kissan hoitamiseen.
5. Parasiiteista valitsisin todennäköisesti babesia-parasiitin, koska monisoluisuus on kuitenkin suhteellisen yliarvostettua.

Liisi Virokannas

1. Liisi Virokannas Porvoosta
2. Tein lukiossa vaihtovuoden Australiassa, valmistuttua olin vuoden töissä laitoshuoltajana, vuoden opiskelemassa japania kansanopistossa, ja melkein 2 vuotta asuin Japanissa käymässä yliopistoa. Perheelläni on kolme koiraa, jotka ovat aina olleet tärkeä osa elämääni.

3. Vaikka teinkin kaikennäköistä lukion jälkeen, tiesin jo lukion puolivälissä, että halusin Tarttoon. Kävin IB-lukion, jossa olin onnistunut valitsemaan tieteistä vain biologian, päätös jota en enää voinut muuttaa ja jonka kanssa oli mahdotonta päästä Skotlantiin ja vaikea Helsinkiinkään. Helsinki ei muutenkaan viehättänyt, kun olin jo englanniksi opiskellut. Siskoni opiskeli lääketiedettä Tartossa ja piti paljon kaupungista, niin sekinnosti tänne lähtemään.

4. Vapaa-ajalla luen, katselen sarjoja ja pelaan. Valokuvaamisesta ja kuvanmuokkauksesta pidän myös. Käytän myös paljon aikaa perheen uuden pennun ikävöimiseen.

5. Tuulenpesäsieni

Ilona Hiidenmies

1. Olen Ilona, aka Ilde tai Iltsi, saksanseisojien ja mäyräkoirien keskellä varttunut heppatyttö Uudeltamaalta.

Heads-up: sarkastisuus kuuluu joidenkin mielestä parhaimpiin, ja joidenkin mielestä huonoimpiin puoliini - koe ja päättää itse!

2. Elämää ennen Tarttoa ei juuri ollut; opiskelu, nukkuminen ja hemmoteltu mäyräkoira vei suurimman osan ajasta. Satunnaisia, mutta tapahtumarikkaita (baari)ressuja kuitenkin mahtui ohjelmaan silloin tällöin.

3. Tartto kutsui opiskelupaikkana hyvän opetustason ja lähes täysin englanninkielisen opetuksen vuoksi. Opiskelijakaupunki ulkomailla mahdollisuudella maistaa suomalaista opiskelijaelämää tuntui kotoisammalta vaihtoehdolta kuin Helsinki.

4. Vapaa-aika kuluu pääasiassa sarjojen katselemiseen, sekalaiseen kuntoliikuntaan sekä ystävien ja koiran kanssa puuhailuun.

5. Pääsiittinä olisin lapamato pituuteni ja kyltymättömän ruokahaluni vuoksi. Ikävä kyllä ruoasta saatu energia ei vaan mene enää pituuskasvuun.

Annika Åman

1. Annika Åman Haukiputaalta

2. Lukion jälkeen opiskelin koirahierontaa Oulussa ja suoritin samalla erä- ja luonto-oppaan tutkintoa Savonlinnassa. Sieltä siirryin vauhdilla opiskelemaan liikunnanohjaajaksi amkkiin Rovaniemelle ja valmistuin 2018.

3. Koska liikunta-ala ei tuntunut omalta, päätin tavoitella unelmaa ja hain Tarttoon. Isoisän toive oli, että haen tänne. Pidän Tarttoa paljon käytännönläheisempänä kouluna kuin Helsinkiä ja siksi valinta oli myös helpompi.

4. Täällä vapaa-aika katoaa mystisesti kun koulun jälkeen nukkuu taju kankaalla 4h,

mutta välillä kun saa jotain rotia elämään käyn vapaaehtoisena Tartu Loomade Varjupaikassa noin 2-3krt viikossa.

5. Vaikea kyllä sanoa mikä loinen olis, mutta jotenki vahva tunne, että Kryptosporidioosin kanssa tullaan aika tutuksi. Pahottelut jo valmiiksi Nanne!

Alessia Vaccaro

1. Mun nimi on Alessia ja oon kotoisin Helsingin Oulunkylästä.
2. Aloitin Italialaisen filologian opinnot Helsingin yliopistossa vuonna 2015 mutta viimeiset pari vuotta opiskelin lähinnä eläinlääkikseen tarvittavia aineita (fy,ke,bi). Toistaiseksi filologian opinnot ovat tauolla.
3. Englanninkielinen tutkinto ja ulkomaille muutto kiinnosti ja Tartossa yhdistyivät molemmat.
4. Vapaa-ajallani katselen sarjoja, kokkailen, näen ystäviä ja joogaan!
5. Täi.

Harjoittelussa Espanjan Valenciassa

Suoritin kolmosvuoden 'nurse practical' -harjoittelun pieneläinsairaalassa Espanjan Valenciassa. Touku-kuun kokeet oli juuri taputeltu kasaan, ja seuraavana päivänä lento Milanon kautta Valenciaan. Ei ehkä paras aikataulu näin jälkikäteen ajateltuna, varsinkin kun harjoittelu alkoi heti seuraavana päivänä. Maa-nantaina piti olla klo 8.00 sairaalalla, joten aamusta google mapsin avustuksella suunnistin ajoissa paikalle. Mulle oli sähköpostin kautta luvattu ensimmäinen viikko orientoitumista, ja vaihtosopimuksiin laitettu vaihtokieleksi englanti. Mutta espanjalaiseen tapaan sairaalalla oltiin lähes tietämättömiä mun tulosta, siitä että en puhu espanjaa ja orientoituminen taisi koostua siitä että eräs mukava kirurgi tarjoutui näyttämään mulle

sairaalaa :D

Sairaala oli kyllä tosi moderni ja hyvin varusteltu. Leikkaussaleista löytyi tv ruudut, niin että salien ulkopuoleltakin oli opiskelijoiden mahdollista seurailta operaatioita lasi-ikkunoiden takaa. Ei ollut siis puitteissa valittamista. Lääkärit ja sairaalan henkilökunta oli myös yleisesti tosi mukavia, vaikka eivät aluksi puhuneetkaan mielellään englantia. Sosiaalisella asenteella ja suomalaisella sisulla sai kuitenkin paljon aikaiseksi. Eräs lääkäri naurahtikin mun harjoittelun lopussa että 'ethän sä sitä espanjaa tarvinnutkaan kun sä oot saanut koko sairaalan puhumaan englantia.' Sairaalassa oli myös samaan aikaan mun lisäksi kaksi muuta Erasmus vaihtaria, toinen viimeisen vuoden

opiskelija Portugalista, ja toinen vastavalmistunut eläinlääkäri Puolasta. He onneksi puhuivat espanjaa ja auttoivat mut alkuun harjoittelussa ja sairaalan tehtävissä. Aamut alkoivat niin sanotuilla rotation kierroksilla, joissa yövuoron lääkärit kävivät sairaalassa olevien potilaiden tilan läpi, sekä kertoivat eri osastoille tulevista potilaista. Päivät olivat Erasmus sopimuksen mukaisesti maanantaista perjantaihin klo 9-17 ja osastoa vaihdettiin viikoittain. Lisäksi vaihtareille kuului yksi yövuoroviikko sairaalassa tehon potilaita valvoen. Kolmen kuukauden aikana sisätautien, kuvantamisen, ICU:n, neurologian, anestesiologian, infektiotautien, ophthalmologian, sekä kirurgian osastot tuli siis jokseenkin tutuiksi.

Mitä sitten pääsin tekemän? Oikeastaan harmittavan vähän ottaen huomioon harjoittelun pituuden. Suurimmaksi osaksi työskentely oli osaston lääkäreiden seuraamista ja avustamista potilaiden käsittelyssä. Anestesian viikolla pääsin intuboimaan ja valvomaan anestesiaa valvontapa-

pereita täytellen. Kirurgian osastolla pääsi halutessaan avustamaan steriilinä, mutta sekin oli lähinnä instrumenttien ojentamista. Salissa pääsi kyllä kirurgian viikoilla seuraamaan jos jonkinmoisia leikkauksia. Ensimmäisenä harjoittelupäivänä tehtiin mm. maksakasvaimen poisto 12-vuotiaalle diabeetikko koiralle (joka ihme kyllä selvisi operaatiosta viikon toipumisajalla). Neurologian osastolla sain keissejä ja kotitehtäviä joita käytiin seuraavana päivänä yhdessä läpi erikoistuvien lääkäreiden ja neurologien kanssa. Lisäksi pääsin viikoittain osallistumaan eri osastoiden 'Journal Club' -seminaareihin joissa käsiteltiin sairaalassa olevien potilaiden hoitoon liittyviä uusimpia julkaisuja ja mahdollisia uusia hoitovaihtoehtoja. Teoriaa opin siis tuon kolmen kuukauden aikana kivasti.

Lisäksi viikonloput oli yleensä vapaita ja aikaa jäi hyvin turisteiluun. Valencia kaupunkina olikin arkkitehtuurisesti ja historiallisesti tosi ihana paikka ja harrastusmahdollisuuksia olisi ollut loputtomiin. Kaupungin päärinta oli iso, mutta jos turisteja halusi välttää ja uida hieman puhtaammassa vedes-

sä, pääsi bussilla kätevästi muillekin rannoille. Kaupungin omat Erasmus järjestöt tekivät lisäksi viikonloppuisin retkiä lähikaupunkeihin 12-24 euron hinnalla, mikä oli kiva plussa ja pienensi omaa matkabudjettia.

Summa summarum, paljon pääsin harjoittelussa näkemään ja oppimaan asioita teoriassa, nelosvuoden aloitus siitä syystä tuntuikin ehkä hiukan helpommalta ja syksyllä motivaatio oli ihan uusilla taajuuksilla. Enemmän käytäntöä ja perushommien harjoittelua jäin kyllä suuresti kaipaamaan ja ehkä siitä syystä en suosittele paikkaa harjoitteluun – en ainakaan kolmeksi kuukaudeksi. Toki jos tahtoo harjoittelussa mieluummin nähdä kuin tehdä, tai oppia enemmän teoriaa, omaa ainakin alkeet espanjan kielestä, ja haluaa viettää viikonloput rannoilla löhöillen tai turisteillen, niin sitten tätä voi harkita. (Jos koet olevasi kolmosen tai nelosen keväällä burnoutin partaalla, niin ei välttämättä se huonoin vaihtoehto).

Harjoittelu Pähkinänkuoressa

MISSÄ

Hospital Veterinario UCV -
Universidad Católica de Valencia
Avda. Pérez Galdós nº51, 46018
Valencia, Spain

HAKEMINEN

UCV yliopisto ei kuulu oman yliopistomme vaihtopartnereihin, joten haku tapahtuu itsenäisesti ottamalla yhteyttä yliopistoon (sähköposti toimi hyvin) ja sen jälkeen voi sopimukset tehdä Karoli Kõiv kanssa. Erasmus plus ohjelman kautta saa vaihtorahan 720 e/kk joka kattaa suurimman osan kuluista. Vaihto-koordinaattorin yhteystiedot UCV yliopistossa: Begoña Barber, email: ori@ucv.es.

ELÄMINEN VALENCIASSA

Kaupungin vuokra-asuntojen hintata-

so on korkea, itse maksoin soluasunnon jaetusta huoneesta 250 e/k (tähän tosin sisältyi netti ja kommunaalimaksut). Ruoka ja ulkona syöminen puolestaan oli edullista, melkolailla Viron hintoihin verrattavissa. Ravintoloiden ja kauppojen aukioloajat tosin olivat pieni mysteeri alkuun kun lähes mikään pulju ei pidä oviaan auki siestan tai erilaisten juhlapäivien eli fiestojen aikaan.

PLUSSAT JA MIINUKSET

- + Valencia on ihana kaupunki jossa tekeminen ei lopu kesken
- + Aurinkoloma samalla reissulla
- + Teoriaa oppii mukavasti
- Espanjan kielitaito on erittäin suositeltavaa (lähes pakollista)
- Etäisyydet on melko pitkiä, keskustasta rannalle bussimatka vie noin 50 minuuttia
- Käytännön taitoja ei juurikaan pääse sairaalassa oppimaan

Riikka Poutiainen, VM4

Maatilaharjoittelu Islannissa

Toisen vuoden opintojen jälkeen suuntasin katseeni kohti tulen ja jään maata. Saavuttuani Reykjavikiin jatkoin matkaa Pohjois-Islantiin. Vaikka viiden tunnin bussimatka pohjoiseen oli melko pitkä ja puuduttava, sen aikana kerkesi näkemään paljon häkellyttäviä maisemia vuorista vuonoihin. Kohteeni pohjoisessa oli ihana, pieni noin 2600 asukkaan kylä nimeltä Sauðárkrúkur, joka on tosin toiseksi suurin kaupunki koko Pohjois-Islannissa. Isäntäperhe oli todella lämminsydäminen, ja minulla oli todella tervetullut olo heidän kotonaan. Heillä on ollut paljon harjoittelijoita ympäri maailmaa. Suomalaisia on heidän luonaan yleensä vähintään yksi vuodessa.

Heidän maatilansa, Keldudalur, on keskipervtoa isompi tila Islannin mittapuulla. Tilan päätuotto tulee maidosta, josta maksetaan noin 70 senttiä litralta. Tilan keskituotos on noin 7t/vuosi/lehmä, kun Islannin keskiarvo on noin 6,5t/vuosi/lehmä. Heillä on tilallaan nautoja, lampaita, vuohia ja hevosia. Kaikki eläimet tilal-

la edustavat alkuperäisiä islantilaisia maataisrotuja, sillä Islantiin ei saa viedä mitään tuotantoeläimiä suuren tautiriskin vuoksi. Islanti on vapaa suuresta osasta sairauksista, joita meillä on valitettavasti niin Eestissä kuin Suomessa.

Nautoja tilalla oli yhteensä noin 150. Tähän sisältyvät 60 pihatossa elävää lypsylehmää, 45 hiehoa, 40 lihasonnia sekä vasikat. Lampaita oli yhteensä 100. Lampaita on ollut aiemmin enemmän, mutta lampaan lihan hinnan lasku on vaikuttanut negatiivisesti lampaiden määrään islantilaisilla tiloilla, joiden päätuotto ei tule lampaista. Suurimmilla lammastiloilla on lähemmäs tuhat lammasta, joten Keldudalurin lampaidenpidon voisi sanoa olevan harrastus.

Päiviini kuuluivat aina aamu- ja iltatylsyt. Lehmät lypsettiin 10-paikkaisella kalanruotoasemalla. Työskentelin lähes päivittäin myös hevosten kanssa. Perheen kolmestatoista hevosesta ratsastin kuutta sekä työskentelin niiden kanssa maastakäsin. Kävimme

nauttimassa paikallisesta luonnosta usein ratsain. Osallistuin perinteisen islantilaisen ruuanlaittoon. Tilalla syötiin pitkälti omassa pellossa kasvanutta perunaa, omien vapaana vaeltaneiden lampaiden lihaa sekä Pohjois-Atlantista pyydystettyä turskaa. Vapaa-aikana tutustuin Islannin kulttuuriin, historiaan ja luontoon.

Harjoittelun kohokohta oli, kun veimme lampaat vuorille viettämään kesäänsä. Islannissa lampaat saavat elää vapaina vuorilla kesäkuun loppupuolelta aina syyskuun alkuun asti. Laiduntaminen lisää biodiversiteettiä sekä luonnossa esiintyvien kasvien ja eläinten osalta. Laiduntamalla tuotettu ruoka on ekologisinta ruuantuotantoa maailmassa, sen positiivisten ympäristövaikutusten vuoksi. Paikalliset maanviljelijät omistavat tietyn vuorialueen, jonne kaikki saavat

viedä lampaansa.

Ennen vuorille vientiä kaikki lampaat madotetaan, jotta vuorialue ei saastuisi mahdollisista loisista. Lisäksi lampaiden sorkat huolletaan tarvittaessa. Lampaat kerätään yleensä syyskuun ensimmäisenä sunnuntaina, jolloin kaikki lampaidenomistajat kokoontuvat hevosineen vuorille kolmelta aamuyöllä. Hevosten avustuksella lampaat lajitellaan oikeille omistajille. Pohjois-Islannissa lampaiden erottelutapahtuma, Réttir, kestää vain noin vuorokauden, kun taas Keski-Islannin erämaasta lampaiden hakeminen kestää noin viikon. Vielä jonain päivänä haluan osallistua tuohon tapahtumaan.

Islantiin päädyin muiden kollegoiden kokemuksi ja kehotuksia kuunnellessa, enkä kadu tippaakaan. Islantiin kannattaa lähteä myös upean ja uniikin luonnon sekä ystävällisten ihmisten takia. Tämä oli kolmas kertani Islannissa, ja mietin jo, milloin olisi seuraavan kerran aikaa lähteä ja kiertää koko saari. Harjoittelu oli kokonaisuudessaan opettavainen kokemus maatilojen arjesta. Suosittelen lämmöllä kaikille – olkaa rohkeita, lähtekää ja oppikaa!

Johanna Isoranta, VM3

Hoitajapäivät

Suurin osa eläinlääketieteen opiskelijoista päätyy tekemään hoitajan hommia klinikalla ennen varsinaista eläinlääkäriä työtä. Tämä mielessä järjestimme viime keväänä jo toista kertaa, yhteistyössä Evidensian kanssa, hoitajapäivät jäsenillemme. Hoitajapäivät on kohdistettu varsinkin nuoremmille vuosikursseille ja niiden tarkoituksena on antaa jäsenillemme paremmat eväät ensimmäiseen kesätyöhön hoitajana pieneläinklinikalla ja mahdollisuus kokeilla asioita myös hieman käytännössä. Evidensian myötä saimme ammattilaisia ohjeistamaan meitä eri rasteilla, ja tapahtuma onkin saavuttanut suuren suosion.

Hoitajapäivät järjestettiin 27.4 ja tapahtuma kesti lähes koko päivän. Osallistujat jaettiin kahteen ryhmään, joista toinen aloitti aamulla ennen luentoa ja toinen ryhmä suoritti rastit puolestaan luennon jälkeen iltapäi-

vällä. Nämä ryhmät jaettiin rasteille vielä noin 5 hengen ryhmiin. Rasteja tapahtumassa oli neljä ja niillä käytiin läpi muun muassa anestesian valvontaa, verinäytteen ottoa sekä kanylointia, eläimen asettelua röntgenkuvaukseen, sekä asioita, joita saatetaan tulla vastaan klinikkapuhelimeen vastatessa.

Rasteista kolme veti kokeneet hoitajat Evidensialta ja neljännen rastin meidän opiskelijoistamme Outi Pyhälä, joka on Suomessa työskennellyt klinikkaeläinhoitajana. Lisäksi verinäyterastilla oli avustamassa myös meiltä Heidi Laaksonen, joka on Outin tavoin työskennellyt aiemmin pieneläinklinikalla. Rasteilla osallistujat pääsivät kokeilemaan verinäytteen ottoa sekä röntgenrastilla eläimen asettelua käytännössä opiskelijoidemme koirilla. Koiria oli ihanat opiskelijamme lainaneet vajaa 20, jotta tämä tapahtuma saatiin jär-

jestettyä.

Aamupäivän ja iltapäivän ryhmien välissä Evidensia piti meille luennon, jossa he pääsivät esittelemään itsensä sekä kertomaan mitä klinikka mahdollisesti odottaa tulevalta hoitajaltaan. Osallistujat saivat esittää kysymyksiä ja kertoa kokemuksiaan. Keskustelua syntyi luennon aikana niin hyvin, ettei sille varattu pari tuntia meinannut riittää. Lisäksi, jotta päivän aikana ei tarvinnut nääntyä nälkään, luennon aikana pääsimme nauttimaan kahvin ja teen lisäksi myös pitsaa.

Huolimatta pienestä takapakista koulun hälytysjärjestelmän kanssa päivä sujui todella hyvin ja saimme jälleen hyvää palautetta ja kiitosta osallistujilta. Koska sain tässä nyt mahdollisuuden tähän niin pidänpä tähän loppuun kiitospuheen kaikille tapahtumaan osallistujille, kuten Oscareissa konsanaan. Suuri kiitos Evidensialle

jälleen kerran tapahtuman järjestämiseen osallistumisesta ja huikeasta opetuksesta, josta varmasti opiskelijamme saivat paljon irti. Iso kiitos myös meidän koulun klinikalle röntgenin lainaamisesta sekä kärsivällisyydestä jatkuvasti soineiden hälytysten kanssa. Kiitos myös ihanille Outille ja Heidille, sekä kaikille ihanille ketkä lainasivat pieniä karvapalleroita meille harjoituskappaleiksi. Kiitos kuuluu myös kaikille osallistujille, sillä ilman teidän aktiivista osallistumistanne tällaisia tapahtumia ei olisi järkeä järjestää. Ja lopuksi suur aitäh myös mun huikeelle tiimille, you know who you are, joiden kanssa saatiin jälleen kerran tämä kunnialla hoidettua. Ilman teitä kaikkia en tähän olisi pystynyt.

Kiitän ja kuittaa jälleen kerran ja ensi keväänä uudestaan!

Oona von Bagh, VM4

Eläinlääketieteen opiskelua Liettuassa

”Löysin vihdoin oman paikkani”

Liettuan terveystieteiden yliopisto (LSMU) on Liettuan suurin lääketieteen yliopisto ja koko Liettuan johtava lääketieteellisen tutkimuksen laitos. Kaunasissa sijaitseva yliopisto perustettiin vuonna 2010 yhdistämällä kaksi kaupungissa aiemmin toimintanutta korkeakoulua, Kaunasin lääketieteellinen yliopisto ja Liettuan eläinlääketieteellinen akatemia. Liettuan terveystieteiden yliopistoon kuuluu kaksi akatemiaa: lääketieteellinen akatemia ja eläinlääketieteellinen akatemia. Lääketieteelliseen akatemiaan kuuluvat lääketieteen, farmasian, hoitotieteen, odontologian ja kansanterveyden tiedekunnat sekä erillislaitoksina neurotieteiden, kardiologian ja endokrinologian instituutit. Eläinlääketieteelliseen akatemiaan kuuluvat eläinlääketieteen ja kotieläintaudien tiedekunta sekä erillislaitok-

sena eläintieteen instituutti. Liettuan eläinlääketieteellinen akatemia on perustettu vuonna 1936.

Liettuan terveystieteiden yliopistossa opiskelee yli 7000 opiskelijaa. Runsas tuhat heistä on kansainvälisiä opiskelijoita, jotka edustavat yli viittäkymmentä eri maata. Suomalaisia opiskelijoita on tällä hetkellä yhdeksän. Viisi suomalaista opiskelevat lääketieteellisessä, kolme eläinlääketieteellisessä ja yksi hammaslääketieteellisessä tiedekunnassa. LSMU:ssa on useita opiskelijajärjestöjä, muun muassa kansainvälisten eläinlääketieteen opiskelijoiden perustama LIVSU.

Yksi eläinlääketieteellisen tiedekunnan opiskelijoista on 25-vuotias lahtelainen Alina Pugatcheva. Alina opiskelee eläinlääketiedettä neljännellä vuosikurssilla. Hän päätyi Kaunasiin kolmen välivuoden jälkeen. ”Etsin aktiivisesti tietoa eläinlääketieteen opinnoista ulkomailla ja löysin sattumalta LSMU:n nettisivut. Nettisivut tekivät minuun vaikutuksen ja kysyin lisätietoa sähköpostitse. Saatua nopean, perusteellisen ja ystävällisen vastauksen päätin hakea LSMU:hun. Yksi suurimmista päätöksiini vaikuttaneista seikoista oli kansainvälinen opiskeluympäristö”, Alina kertoo.

Hakeminen LSMU:hun tapahtuu sähköisen portaalin kautta. Pääsyaatimuksiin kuuluvat hyväksyntä läpäisty LSMU:n oma pääsykoe tai SAT- kokeet biologiasta ja kemiasta. Lukuvuosimaksu eläinlääketieteellisessä tiedekunnassa on 8000 euroa ja koko tutkinto suoritetaan englanniksi. Eläinlääketieteen opiskelu Kaunasissa on ensimmäiset kaksi vuotta hyvin teoreettista, mutta kolmannella vuosikurssilla käytännön opinnot pääsevät vauhtiin. ”Har-

joittelemme säännöllisesti yliopiston pieneläin- ja suurelänklinikalla sekä simulaatiokeskuksessa. Teemme myös maatilakäyntejä”, Alina kuvaillee. ”Parasta LSMU:ssa on kansainvälinen opiskeluympäristö, pienet ryhmäkoot ja mahdollisuus solmia kansainvälisiä kontakteja jo opiskeluaikana. Kaunasiin muutto muutti elämäni kertaheitolla, mutta olen ollut todella tyytyväinen päätökseeni ja viihtynyt hyvin. Löysin vihdoin oman paikkani”, Alina hymyilee.

Suolinkaiset harrastaa

Mitä harrastat?	Missä harrastat?	Mitä se maksaa?
Jumppia	Myfitnes	33 e aamujäsenyys
Osakuntatoimintaa	Tarton suomalainen osakunta Fraternitas Fennica www.ff.ee	35e/vuosi
Painonnosto ja crossfit	TÜASK ja Crossfit Tartu, crossfittartu.ee	30€ TÜASK, crossfit opiskelijoille 65€ kuussa, Jos painonnoston alkeet tai crossfitin kokeilutreenit kiinnostaa, muhun voi olla suoraan yhteydessä niin voin pitää alkuun muutaman yksityistunnin opettaen sut treenaamaan turvallisesti :) Claudia Casagrande +37256076720
Juoksua, joogaa, ratsastusta, vesipalloa satunnaisesti, käyn satunnaisesti salilla	Ratsastus ihaste tallilla koulu porukan kanssa, vesipallo auravee keskuksessa, jooga kotona, lemon gymissa salilla	Ratsastus 15-17e/kerta, vesipallo toistaiseksi vain sisäänpääsyn verran eli n 4-5e/kerta, sali n 20e kuussa
Hyödynnän Tarton useita ulkosalimahdollisuuksia! Löytyy kiipeilyseinästä lähtien kaikenlaista tankoa erilaisissa ympäristöissä. Ei salien ruuhkaa, säät sallivat vielä pitkään.	Esim. Tähtvere spordipark, molemmin puolin jokea hiekkarannalla ja ihaistuttavien ulkoilureittien varrella, monia pienempiä puistoalueita ympäriinsä. Etsi omasi!	Tasuta!
Ratsastus	Saksa Ratsakool	Paljon koska oma hevonen
Ratsastusta	Oma hevonen	Noin 350-400€/kk
Ratsastusta, kuntosali	Suskin ratsastustunneilla ihaste ratsakeskuksella ja Lemongymillä kuntosaleilen	Suskin tunnit 18€/kerta, Sali 20€ kuussa
Kendo	Tartu Kendo Club, Turu 8 https://www.facebook.com/tartukendo/ , ma ja ke illat	25e kuussa tai 5e/yksittäinen treeni. Treenit on 2 kertaa viikossa. Eka treeni ilmainen. Lisätietoja Aino Valolahdelta.
Ratsastusta, Tanssia	Tallilla ja tanssia kotona/studioilla	Oma hevonen niin isommat juoksevat kulut, tanssiminen ilmaista taikka studioilla 10-20e 3h
Aikuisbaletti	Tähtvere Tantsukeskus	28e/kk

Rento kesä Italiassa

Neljä innokasta suolinkaista vietti opintorikkaan kesän Italian Perugias-
sa paahtavan auringon alla. Kiitos
rennon italialaisen mentaliteetin ai-
kaa riitti myös viikonlopputuristei-
lulle ja kävimme viikonloppureissulla
m.m. Pisassa, Roomassa ja Venet-
siassa.

Pieneläinsairaalassa saimme osallis-
tua eri osastojen toimintaan oman
mielenkiinnon mukaan (kaikissa ei
ole siis pakko olla, vaan voi olla vaika
pelkästään kirurgiassa jos sisätauti-
dit eivät kiinnosta). Sisätaudeissa
näimme lukemattomia sydänultrauk-
sia (ja ultraäänitutkimuksia ylipää-
tään) sekä rhino-/bronchoscopoi-
teja lähes päivittäin. Joka-aamuiset
“visiitit”, eli sisällä olevien potilaiden
kliinisten tutkimusten teko ja aamu-
lääkkeiden antaminen, tulivat tutuksi
ja pidempiaikaisiin potilaisiin muo-
dostui hauskoja suhteita. Ultraäänilä-
äkärin vastasivat mielellään kysy-
myksiin ja antoivat opiskelijoille mah-
dollisuuden spekuloida ruudulla nä-
kyviä asioita ja patistivat miettimään
mahdollisia diffejä. Lisäntymispuoli
oli hyvin hiljainen, mutta lääkäri oli
osaavainen ja potilaan sattuessaa

paikalle hän osasi selittää asiat hyvin.
Diagnostic imaging oli hyvin CT-pai-
notteinen kokemus. Hiljainen proffa
muuttui yhtäkkiä käveleväksi ensyk-
lopediaksi kun häneltä kysyi jotain
kuvaukseen/potilaaseen liittyvää.
Kirurgian ja oftalmologian puoli oli
selvästi sisätauteja organisoituneem-
pi yksikkö. Tussitaululla luki (melko)
selvästi eri lääkäreiden ajanvarauk-
set, ja kaikkeen sai mennä mukaan.

Leikkauksiin pääsi steriiliksi avustajaksi ja oftalmologian proffa antoi tehdä perusjuttuja (mm. STT, silmänpaineen mittausta ja sarveiskalvon fluoreskeiinivärystä).

Hevospuolella tehtiin paljon leikkauksia, joihin opiskelijatkin olivat tervetulleita (saimme nähdä mm. ähkyleikkauksia, varsan etujalkojen suoristusleikkauksen ja paljon muuta) ja meille sattui useampi silmäpotilas. Hevospuolella oli myös viikon ajanvaraukset kattava tussitaulu, joten menoa on helppo seurata. Myös hevosille pääsi antamaan lääkkeitä ja kliinisen tutkimuksen teko tuli tutuksi! Pääsimme myös osallistumaan yhteen ruumiinavaukseen.

Yövuoroja sai halutessaan tehdä, ja ainakin meidän mielestämme ne olivat kivoja. Silloin ei ole montaa opiskelijaa, joten pääsi itse tekemään enemmän. Saimme myös osallistua

muutamaan akuuttileikkaukseen yövuorojen aikana. Toki hiljaisempiakin öitä tulee, mutta yleensä yön aikana tuli useampi potilas.

Yliopiston kotisivut:

<http://www.medvet.unipg.it/en/>

Asuminen: Facebookista löytyy opiskelijoille suunnattu asuntoryhmä jossa mainostetaan vapaita huoneita/asuntoja, mutta myös AirBnB:stä löytyy kohtuuhintaisia asuntoja.

Rahoitus: Saimme KELA:lta tuet kesäkuukausille ja lisäksi Erasmus-raha koulun kautta

Yleisesti: Perugia on historiallinen kaupunki jossa riittää nähtävää. Mäkiä ja rappusia löytyy, joten pizza- ja pastapainotteinen ruokavalio ei pääse vahingossakaan lihottamaan!

Valmistelut: Opiskelijoilla on punaiset scrubsit. Tarvittaessa saa lainata koululta.

Jenny Moilanen, VM5

SUOMEN ELÄINLÄÄKÄRILIITTO
FINLANDS VETERINÄRFÖRBUND

Omaeläin
klinikka

 HYVINVOI.FI
askeleet hyvinvointiin

zoetis

ORION
PHARMA
ELÄINLÄÄKKEET

FaunaPharma

KLINI**Q**

LABORATORIOPALVELUT
MOV**ET**

 BIOFARM